

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0042/2011

10. 3. 2011

POROČILO

o odnosih med Evropsko unijo in Svetom za sodelovanje v Zalivu
(2010/2233(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: Dominique Baudis

Pripravljaivec mnenja (*):
Mário David, Odbor za mednarodno trgovino

(*): Pridruženi odbor – člen 50 poslovnika

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	16
MNENJE ODBORA ZA MEDNARODNO TRGOVINO(*)	18
MNENJE ODBORA ZA INDUSTRIJO, RAZISKAVE IN ENERGETIKO	23
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	25

(*) Pridruženi odbor – člen 50 poslovnika

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o odnosih med Evropsko unijo in Svetom za sodelovanje v Zalivu
(2010/2233(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporazuma z dne 25. februarja 1989 o sodelovanju med Evropsko unijo in Svetom za sodelovanje v Zalivu (CCG),
- ob upoštevanju svoje resolucija z dne 24. aprila 2008 o sporazumu o prosti trgovini med ES in Svetom za sodelovanje v Zalivu¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. julija 1990 o pomenu sklenitve sporazuma o prosti trgovini med EGS in Svetom za sodelovanje v Zalivu,
- ob upoštevanju poročila o izvajanju evropske varnostne strategije: Zagotavljanje varnosti v spreminjajočem se svetu, ki ga je Svet sprejel decembra 2008,
- ob upoštevanju strateškega partnerstva Evropske unije s Sredozemljem in Bližnjim vzhodom, ki ga je Svet sprejel junija 2004,
- ob upoštevanju skupnega sporočila 20. ministrskega sveta, ki je zasedal 14. junija 2010 v Luxembourggu,
- ob upoštevanju svojega poročila z dne 10. maja 2010 o Uniji za Sredozemlje,
- ob upoštevanju skupnega sporočila 19. ministrskega sveta, ki je zasedal 29. aprila 2009 v Maskatu,
- ob upoštevanju skupnega akcijskega programa (2010–2013) za izvajanje sporazuma o sodelovanju med Evropsko unijo in Svetom za sodelovanje v Zalivu (GCC) iz leta 1988,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o krepitvi sodelovanja s tretjimi državami na področju višjega izobraževanja (KOM(2001)0385),
- ob upoštevanju svoje resolucije o reformah v arabskem svetu: kakšno strategijo potrebuje Evropska unija?²,
- ob upoštevanju gospodarskega sporazuma med državami Sveta za sodelovanje v Zalivu, ki je bil sklenjen 31. decembra 2001 v Maskatu (Sultanat Oman), ter izjave o začetku carinske unije, ki jo je Svet arabskih držav za sodelovanje v Zalivu sprejel 21. decembra 2002 v Dohi,
- ob upoštevanju členov 207 in 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerima mora Svet pred sklenitvijo vsakega mednarodnega sporazuma s področij, za

¹ UL C 259 E, 29.10.2009, str. 83.

² UL C 76 E, 10.5.2007, str. 100.

- katera velja navaden zakonodajni postopek, zaprositi Parlament za odobritev,
- ob upoštevanju letnih poročil Evropskega parlamenta o človekovih pravicah,
 - ob upoštevanju deklaracije Generalne skupščine Združenih narodov o pravici in odgovornosti posameznikov, skupin in družbenih organizacij za spodbujanje in varstvo splošno priznanih človekovih pravic in temeljnih svoboščin iz leta 1998 (poznano tudi pod imenom "Deklaracija o zagovornikih človekovih pravic"),
 - ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve ter mnenj Odbora za mednarodno trgovino in Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (A7-0042/2011),
- A. ker je treba zalivsko regijo danes obravnavati kot nov porajajoči se svetovni gospodarski pol, ki ga sestavljajo države Sveta za sodelovanje v Zalivu; ugotavlja, da je Unija drugi največji trgovinski partner Sveta za sodelovanje v Zalivu, slednji pa je peti največji izvozni trg za Unijo,
- B. ker geopolitično okolje v Zalivu zajema varnostna vprašanja svetovnih in regionalnih razsežnosti (bližnjevzhodni mirovni proces, iranski jedrski program, stabilizacija Iraka, Jemna in Darfurja, terorizem in piratstvo), in je trenutno Svet za sodelovanje v Zalivu edina stabilna regionalna organizacija, ki temelji na večstranskosti in sodelovanju,
- C. ker je več kot tretjina vseh svetovnih državnih premoženjskih skladov v lasti držav Sveta za sodelovanje v Zalivu in so ti skladi pripomogli k reševanju svetovnega in evropskega finančnega sistema, ko je izbruhnila kriza,
- D. ker je zalivska regija ključnega pomena za Unijo in ker v večpolarnem in soodvisnem svetu takšno sodelovanje omogoča soočanje s političnimi in varnostnimi izzivi,
- E. ker proces liberalizacije in povečanja raznolikosti gospodarskih struktur, ki se je začel v več državah članicah Sveta za sodelovanje v Zalivu, prinaša nove vrste notranje dinamike – politično (ustavne reforme, politična udeležba, krepitev institucij) in družbeno (porajanje tkiva združenj, združenja delodajalcev, dostop žensk do odgovornih položajev) –, kar je treba spodbuditi in podpreti,
- F. ob upoštevanju zaskrbljujočih in zelo slabih pogojev za življenje in delo delavcev migrantov, zlasti žensk, ki delajo v gospodinjstvu, kljub njihovi osrednji vlogi v številnih sektorjih gospodarske dejavnosti držav članic Sveta za sodelovanje v Zalivu, in kljub dejstvu, da predstavljajo 40 % celotnega prebivalstva Sveta za sodelovanje v Zalivu, v nekaterih emiratih pa predstavljajo približno 80 % prebivalstva,
- G. ker je vseh šest držav članic Sveta za sodelovanje v Zalivu dednih monarhij z omejeno politično zastopanostjo, zlasti žensk, in v večini primerov ni izvoljenih parlamentov,
- H. ker je treba zaradi velikih vlaganj držav Sveta za sodelovanje v Zalivu v južno sosedstvo Evropske unije in skupnih izzivov v tej regiji uresničiti sinergije sodelovanja med Evropo, Sredozemljem in Zalivom,

- I. ker geoeekonomska preusmeritev držav Sveta za sodelovanje v Zalivu proti Aziji, ki se je začela zaradi vse večjega povpraševanja po ogljikovodikih na azijskih trgih (Kitajska, Indija, Singapur, Japonska, Filipini, Južna Koreja), danes vodi v razvejanost trgovskih in gospodarskih odnosov, ki se utrjuje s sporazumi o prosti trgovini in razvojem političnega dialoga,
 - J. ker igrajo države Sveta za sodelovanje v Zalivu ključno vlogo na svetovnem prizorišču in ta organizacija zato z Evropsko unijo deli skupne interese na področju mednarodne stabilnosti in upravljanja svetovnega gospodarstva,
 - K. ob upoštevanju naraščajočega vpliva držav Sveta za sodelovanje v Zalivu v arabsko-muslimanskem svetu in pomembne vloge, ki jo lahko igrajo v medkulturnem dialogu,
 - L. ker so pogajanja o sporazumu o prosti trgovini med Evropsko unijo in Svetom za sodelovanje v Zalivu, ki so bila začeta pred 20 leti, trenutno najstarejša trgovinska pogajanja, ki jih je začela Evropska unija in jih še ni končala,
 - M. ker mora Unija zavzeti jasno stališče in prevzeti trajne obveze v zalivski regiji, s čimer si bo zagotovila večjo prepoznavnost in strateško navzočnost na tem območju,
 - N. ker je vključevanje političnih klavzul, zlasti tistih o spoštovanju človekovih pravic, sestavni del vsakega trgovinskega sporazuma, ki ga sklene Unija s tretjo stranjo,
 - O. ker je prisotnost Unije v tej regiji omejena in se dojemanje Evrope večinoma zamenjuje z dojemanjem nekaterih držav članic z razvitimi in zgodovinsko podprtimi vezmi,
 - P. ker je Evropska unija dobro podkovana na področjih krepitve institucionalnih zmogljivosti, izobraževanja in raziskav, razvoja obnovljivih virov energije in okolja, tehnične podpore in regulacije ter političnega in diplomatskega dialoga o vprašanih stabilnosti v sosedstvu in skupne varnosti,
1. opozarja, da je sklenitev sporazuma o prosti trgovini med Evropsko unijo in Svetom za sodelovanje v Zalivu še naprej prednostna naloga ter da bi bil morebiten neuspeh v nasprotju z interesi obeh strani; poudarja, da bo s sklenitvijo tega sporazuma vzajemno priznana verodostojnost dveh skupnosti, ki sta se opredelili za večstransko sodelovanje in povezovanje;
 2. meni, da bi ob upoštevanju omejene prisotnosti Unije v zalivski regiji, v okviru novih struktur za zunanje odnose Unije, morala integrirana komunikacijska politika prispevati k razvoju ciljno usmerjenih in učinkovitih informacij o Uniji v zalivskih državah;
 3. meni, da mora Unija oblikovati strategijo v regiji, ki bo usmerjena v okrepitev vezi s Svetom za sodelovanje v Zalivu, podporo procesu regionalnega povezovanja in spodbudo dvostranskim odnosom z državami Sveta za sodelovanje v Zalivu;
 4. poudarja, da je cilj vzpostavitve strateškega partnerstva s Svetom za sodelovanje v Zalivu in njegovimi državami članicami, ki bo v skladu z vlogo obeh skupnosti na mednarodnem prizorišču; poudarja, da je treba v ta namen uvesti redna vrhunska srečanja predsednikov držav in vlad ne glede na razvoj potekajočih pogajanj;

5. opozarja tudi na pomen oblikovanja enakopravnega partnerstva pri sodelovanju in dialogu, ob upoštevanju razlik med obema skupinama ter potencialnega razvoja sodelovanja in dialoga na različnih področjih;
6. poziva, naj se v okviru Evropske službe za zunanje delovanje več človeških virov nameni tej regiji in naj se tam odprejo nova diplomatska predstavništva EU pri vsaki državi članici Sveta za sodelovanje v Zalivu, kar bo pripomoglo k večji vidnosti, lažjemu političnemu dialogu in učinkovitejšemu delovanju Unije; vztraja, da bi bila ta sredstva predvsem rezultat prerazporeditve znotraj Evropske službe za zunanje delovanje; zahteva, da države članice EU, ki imajo diplomatska predstavništva na terenu, delujejo v skladu s politiko EU; poudarja, da diferenciran dvostranski pristop do držav Sveta za sodelovanje v Zalivu, ki bi želele okrepiti svoje sodelovanje z EU, lahko le dopolni in okrepi večstranski okvir; zato poziva Komisijo in visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, naj preučita obete za takšno dvostransko sodelovanje;
7. opozarja na družbene in politične spremembe, ki so bile v zadnjih letih ugotovljene v večini držav članic Sveta za sodelovanje v Zalivu; spodbuja vse države, naj si še naprej prizadevajo, in jih poziva, naj naredijo nov korak pri spodbujanju človekovih pravic, boju proti vsem oblikam diskriminacije, vključno s tistimi, ki temeljijo na spolu, spolni usmerjenosti ali religiji; poziva države članice Sveta za sodelovanje v Zalivu, naj zagotovijo in spodbujajo pravice manjšin, vključno verskih, enakost med spoloma, pravico do dela, ki naj se zagotovi tudi delavcem migrantom, ter svobodo vesti, izražanja in mnenja; spodbuja stalni dialog na to temo med EU in Svetom za sodelovanje v Zalivu; poziva države članice Sveta za sodelovanje v Zalivu k učinkovitejšemu vzdrževanju odnosov s civilno družbo in k spremljanju nastajajočih lokalnih struktur in združenj; zlasti poziva države članice Sveta za sodelovanje v Zalivu, naj:
 - sprejmejo spodbujevalne ukrepe za dostop žensk na trga dela in izobraževanja z odpravljanjem vsake oblike spolne diskriminacije ter drugih tradicionalnih ali pravnih določb, vključno s tistimi glede osebne statusa,
 - ukinejo sistem sponzorstva, obveznega za delavce migrante, kjer še obstaja, in nadaljujejo reforme na področju delovnega prava, da bi zagotovili delavcem, vključno delavcem migrantom in domačim delavcem, popolno uživanje pravnega in socialnega varstva,
 - ustvarijo sinergije z Unijo in njenimi državami članicami za spodbujanje konvencije Mednarodne organizacije dela za pravice domačih delavcev,
 - se borijo proti vsem oblikam nekaznovanosti, zagotovijo neodvisnost sodstva, zagotovijo pravico do pravičnega in hitrega sojenja ter okrepijo vlogo pravnih strokovnjakov,
 - sprejmejo ukrepe, s katerimi bodo zagotovili splošno oglaševanje vseh standardov na področju človekovih pravic in njihovo uporabo pri usposabljanju uslužbencev organov reda, odvetnikov in članov sodstva;
8. poziva vlade držav Sveta za sodelovanje v Zalivu, naj delajo skupaj in v duhu sodelovanja obravnavajo vprašanja o človekovih pravicah v regiji, zlasti kar zadeva enakost spolov,

položaj skupine "bidun", ki združuje osebe brez državljanstva, omejevanje svobode izražanja in združevanja, vključno s sindikalnimi pravicami, ter potrebo po zagotavljanju neodvisnosti sodstva in pravice do poštenega in hitrega sojenja; poziva, naj predlagana okrepitev političnega dialoga s Svetom za sodelovanje v Zalivu vključi tudi dialog o človekovih pravicah na tehnični in politični ravni;

9. poziva države Sveta za sodelovanje v Zalivu, naj umaknejo svoje pridržke glede konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk ter glede mednarodne konvencije o odpravi vseh oblik rasne diskriminacije, kjer ti zadržki še obstajajo, in vse države Sveta za sodelovanje v Zalivu, da ratificirajo neobvezne protokole o otrokovih pravicah h konvenciji o otrokovih pravicah in mednarodni konvenciji o odpravi vseh oblik rasne diskriminacije; prav tako poudarja, da je pomembno ratificirati in izvajati konvencijo Združenih narodov o delavcih migrantih in konvenciji št. 97 in 143 Mednarodne organizacije dela;
10. poziva Unijo, naj skupaj s Svetom za sodelovanje v Zalivu preuči in predlaga rešitve za odstranjevanje ovir, ki pripadnikom verskih manjšin v tem delu sveta preprečujejo polno in uspešno uresničevanje temeljne pravice do svobode veroizpovedi – tako individualno kot kolektivno, tako v javnem kot v zasebnem okolju;
11. poudarja pomen medkulturnega in medverskega dialoga; opozarja, da sta Evropska unija in Svet za sodelovanje v Zalivu izrazila skupno zavezanost k spodbujanju in zaščiti vrednot strpnosti, zmernosti in sobivanja;
12. spodbuja vlade in obstoječe parlamentarne skupščine Sveta za sodelovanje v Zalivu, naj sprejmejo takojšnje ukrepe za to, da bodo brez zadržkov ratificirale mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah ter mednarodni pakt o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah; spodbuja jih naj sodelujejo s tematskimi mehanizmi komisije Združenih narodov za človekove pravice in njihove predstavnike povabijo na obisk svoje države, zlasti posebnega poročevalca Združenih narodov o neodvisnosti sodnikov in odvetnikov;
13. opozarja, da EU nasprotuje uporabi smrtnih kazni in na poziv Parlamenta k svetovnemu moratoriju na izvajanje te prakse; v zvezi s tem obžaluje, da vse države članice Sveta za sodelovanje v Zalivu še naprej izvajajo smrtno kazen; slednje poziva, naj sprejmejo moratorij na usmrtitve; poziva zlasti države, ki uporabljajo metode kot so obglavljanje, kamenjanje, križanje, bičanje ali amputacije, da te prakse ukinejo;
14. je seznanjen s skupnim triletnim akcijskim programom, ki ga je sprejel ministrski svet 14. junija 2010 in katerega namen je okrepiti sodelovanje na številnih strateških področjih vzajemnega interesa, vključno z vzpostavitvijo omrežja za povezovanje raziskovalcev, akademikov in poslovnežev; vendar obžaluje, da vanj ni vključen sklop, posvečen odprtemu, rednemu in konstruktivnemu političnemu dialogu;
15. meni, da mora izvajanje tega skupnega akcijskega programa spremljati natančen in podroben finančni načrt; izvajanje mora voditi osebje, ki mu je posebej dodeljena ta naloga, tako v Bruslju kakor v državah članicah Sveta za sodelovanje v Zalivu; poudarja, da je pomembno zagotoviti prepoznavnost tega programa in širjenje obsežnih informacij, dostopnih ustreznim upravam in institucijam; zahteva, da se ob zaključku triletnega

obdobja opravi ocena rezultatov in da se v primeru zadovoljivih rezultatov predvidi ustanovitev agencije za sodelovanje med EU in Svetom za sodelovanje v Zalivu;

16. poziva Unijo, naj svoj program za sodelovanje z državami Sveta za sodelovanje v Zalivu bolj osredotoči na organizacije civilne družbe ter podpre emancipacijo žensk in mladine;
17. je globoko zaskrbljen nad tem, da se zalivska regija vključuje v oboroževalno tekmo; poziva Evropsko unijo, naj vzpostavi strateški dialog z državami Sveta za sodelovanje v Zalivu o vprašanih regionalne varnosti v skupnem interesu (bližnjevzhodni mirovni proces, iranski jedrski program, stabilizacija Iraka, Jemna in Darfurja, terorizem in piratstvo), in v končni fazi pripomore k vzpostavitvi strukture regionalne varnosti na Bližnjem vzhodu v partnerstvu z zalivskimi državami;
18. opozarja, da imajo države članice Sveta za sodelovanje v Zalivu pomembno vlogo kot regionalni akterji; poudarja, da imata Unija in Svet za sodelovanje v Zalivu skupen interes za spodbujanje miru in stabilnosti na Bližnjem vzhodu, v severni Afriki, na Afriškem rogu ter v svetovnem okviru; odločno poziva partnerje, naj okrepijo sodelovanje pri zasledovanju tega skupnega interesa;
19. ponovno izraža svojo podporo arabski mirovni pobudi, ki jo je dala ena od držav članic Sveta za sodelovanje v Zalivu, sprejele pa so jo vse države Arabske lige in Organizacije islamske konference; poziva države Sveta za sodelovanje v Zalivu, naj nadaljujejo svoja prizadevanja za posredovanje in podporo izraelsko-palestinskemu mirovnemu procesu; poziva Unijo in Svet za sodelovanje v Zalivu, naj skupaj povečata prizadevanja, da pogajanja pripeljejo h koncu zasedbe palestinskega ozemlja ter naj v celoti še naprej podpirata rešitev izraelsko-palestinskega spora, ki predvideva soobstoj dveh držav; poudarja, da imata Unija in Svet za sodelovanje v Zalivu skupni interes si prizadevati za vzpostavitev pravičnega in trajnega regionalnega miru na Bližnjem vzhodu; s tem v zvezi predlaga rednejša posvetovanja med četverico in nadzornim odborom Arabske lige; opozarja, da je Unija prva donatorka pomoči palestinskemu ljudstvu; priznava podporo držav Sveta za sodelovanje v Zalivu palestinskim beguncem, prav tako njihovo podporo Agenciji Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA); poziva države članice Sveta za sodelovanje v Zalivu, naj več prispevajo h krepitvi palestinskih institucij in gospodarskemu razvoju v okviru vladnega programa Palestinske oblasti, ter da v nasprotnem primeru predvidijo možnost izplačila njihovih finančnih prispevkov prek obstoječih mehanizmov mednarodne pomoči;
20. pozdravlja nadaljevanje procesa povezovanja Sveta za sodelovanje v Zalivu (carinska unija, skupni trg in na koncu enotna denarna valuta); spodbuja Komisijo, naj sekretariatu Sveta za sodelovanje v Zalivu predlaga skupno opredelitev okvira za sodelovanje, da bi tako z njim delila svoje izkušnje na področju institucionalne utrditve, upravnih zmogljivosti, regulacijskih mehanizmov in reševanja sporov; poudarja, da lahko tak pristop pripomore k začetku procesov prilaščanja;
21. pozdravlja sklep predsednikov parlamentov držav članic Sveta za sodelovanje v Zalivu, ki so se sestali v Abu Dhabiju 23. novembra 2010, da bi začeli nadaljevalno delo na podlagi dejavnosti in sklepov, sprejetih na izvršni ravni v okviru Sveta za sodelovanje v Zalivu, ter ustanovili letno konferenco parlamentarnih institucij držav članic Sveta za sodelovanje v Zalivu; pozdravlja dejstvo, da bo kmalu oblikovana medparlamentarna delegacija za

odnose z Evropskim parlamentom; prepričan je, da bo poglobljeno sodelovanje na parlamentarni ravni pomembno prispevalo k oblikovanju strateškega partnerstva med njima;

Trgovinski odnosi

22. opozarja na svojo resolucijo o sporazumu o prosti trgovini med ES in Svetom za sodelovanje v Zalivu z dne 24. aprila 2008, ki jo je podprlo 96 % poslancev Evropskega parlamenta; ugotavlja, da so vprašanja, postavljena v resoluciji, kot na primer potreba po vzajemnem dostopu do trga, učinkovita zaščita pravic intelektualne lastnine, odprava netaarifnih ovir pri zagotavljanju storitev, spodbujanje trajnostnega razvoja in spoštovanje mednarodnih konvencij, še zmeraj aktualna;
23. globoko obžaluje, da so bila pogajanja o sporazumu o prosti trgovini med EU in Svetom za sodelovanje v Zalivu večkrat preložena za daljše obdobje, in obžaluje, da je Svet za sodelovanje v Zalivu leta 2008 sklenil ta pogajanja ustaviti; meni, da je skrajni čas, da se ta pogajanja ponovno začnejo, da bo mogoče poiskati dokončno rešitev ter zagotoviti kar največje koristi za družbe in poslovne skupnosti na obeh straneh;
24. obžaluje, da je Unija zapostavljala to regijo kljub njeni strateški pomembnosti glede preskrbe z nafto, trgovinskih priložnosti in regionalne stabilnosti;
25. ugotavlja, da sporazum o prosti trgovini tudi po dvajsetih letih pogajanj še ni bil sklenjen; se zaveda, da nekatere države Sveta za sodelovanje v Zalivu zavračajo klavzule o človekovih pravicah in nezakonitem preseljevanju;
26. meni, da bi bilo treba glede na strateški pomen regije sporazum o prosti trgovini obravnavati ne le kot instrument za povečanje blaginje s pomočjo trgovine, temveč tudi kot orodje za spodbujanje geopolitične stabilnosti;
27. ugotavlja, da je Svet za sodelovanje v Zalivu trenutno šesti največji izvozni trg Evropske unije, Unija pa je trenutno glavni trgovinski partner Sveta za sodelovanje v Zalivu; ugotavlja, da kljub že intenzivni ravni izmenjav še vedno obstajajo možnosti za njeno poglobitev, pa tudi prostor za povečanje diverzifikacije izmenjav med obema stranema, če pomislimo na velikost trga Unije in pomen prizadevanj držav Sveta za sodelovanje v Zalivu glede diverzifikacije njihovih izvozov; ugotavlja, da bi sporazum o prosti trgovini prinesel tudi nove priložnosti za tehnično sodelovanje in pomoč; meni, da bi sklenitev sporazuma o prosti trgovini med EU in Svetom za sodelovanje v Zalivu v veliki meri spodbudila poglobitev vezi in dodatno diverzifikacijo;
28. ugotavlja, da države Sveta za sodelovanje v Zalivu napredujejo proti gospodarski diverzifikaciji, namenjeni zmanjšanju njihove odvisnosti od nafte; meni, da bi povečanje trgovine in naložb v sektor storitev prispevalo k razvoju gospodarstev Sveta za sodelovanje v Zalivu;
29. pozdravlja dejstvo, da so se v zadnjih dveh desetletjih gospodarski odnosi med EU in Svetom za sodelovanje v Zalivu krepili in da se je obseg trgovine med obema stranema znatno povečal, čeprav jima ni uspelo skleniti sporazuma o prosti trgovini; zato meni, da bi sporazum o prosti trgovini še pospešil to naravno rast in jo zasidral v bolj odprto,

predvidljivo in varno okolje;

30. ugotavlja, da je večina dela v zvezi s sporazumom o prosti trgovini že opravljena, in meni, da obseg sporazuma o prosti trgovini, kakor je določen sedaj, obeta velike prednosti za obe strani; zato poziva obe strani, naj sporazum o prosti trgovini obravnavata kot velik in pomemben podvig za obe regiji in njune prebivalce; meni, da imata Unija in Svet za sodelovanje v Zalivu skupne interese in potrebe, ter da so lahko izkušnje Unije pri regionalnem povezovanju vir navdiha za Zaliv; meni, da lahko Unija v zvezi s tem ponudi dragoceno tehnično pomoč;
31. poudarja, da bi pomanjkanje preglednosti pri postopkih oddaje javnih naročil in ovire za sodelovanje tujih vlagateljev v sektorju storitev utegnile ogroziti sklenitev sporazuma, če se ne bo ukrepalo;
32. je trdno prepričan, da bi imel sporazum o prosti trgovini med EU in Svetom za sodelovanje v Zalivu ogromne prednosti za obe strani; verjame, da bi sporazum o prosti trgovini z Unijo spodbudil dodatno gospodarsko integracijo Sveta za sodelovanje v Zalivu in da bi lahko po vzpostavitvi carinske unije Sveta za sodelovanje v Zalivu dal nov zagon tudi pomembnim projektom, kot sta skupni trg Sveta za sodelovanje v Zalivu in dokončna vzpostavitev monetarne unije Sveta za sodelovanje v Zalivu z eno enotno valuto; meni, da bi lahko Sveta za sodelovanje v Zalivu s pridom izkoristil izkušnje, pridobljene pri oblikovanju enotnega trga in sprejetju enotne valute Unije;
33. odločno podpira sporočilo, ki ga je visoka predstavnica/podpredsednica Catherine Ashton podala junija 2010 na skupnem ministrskem srečanju EU–Svet za sodelovanje v Zalivu in pozneje 22. septembra na srečanju EU-Svet za sodelovanje v Zalivu ob robu ministrskega srečanja generalne skupščine Združenih narodov, ko je naznanila, da je Unija pripravljena na sklepna prizadevanja za zaključitev pogajanj; pozdravlja tudi odziv Sveta za sodelovanje v Zalivu, ki je prav tako potrdil željo po zaključitvi pogajanj;
34. priznava občutljivost nekaterih držav Sveta za sodelovanje v Zalivu v zvezi z izvoznimi dajatvami, a obžaluje nedavno odločitev pogajalcev Sveta za sodelovanje v Zalivu, da bodo v zvezi s tem ponovno zavzeli stališče iz leta 2008, namreč da se sankcije o tem vprašanju ne vključijo v sporazum o prosti trgovini; je trdno prepričan, da v nobenem sodobnem sporazumu o prosti trgovini ni mogoče izpustiti vprašanja o izvoznih dajatvah in da morajo sporazumi o prosti trgovini po predpisih Svetovne trgovinske organizacije predvideti občutno liberalizacijo uvoza in izvoza;
35. priporoča, da Unija nameni več sredstev za Svet za sodelovanje v Zalivu, in sicer z instrumentom za financiranje sodelovanja z industrializiranimi državami in ozemlji ter drugimi državami in ozemlji z visokim dohodkom, ki mora postati bolj prepoznaven in se osredotočiti na programe za usposabljanje lokalnih uradnikov, ki pa se dotikajo tudi trgovinskih vprašanj;
36. opozarja, da je z Lizbonsko pogodbo mednarodna trgovinska politika postala eno od orodij zunanje politike Unije, in da je posledično za Unijo v vseh njenih mednarodnih sporazumih postala absolutna prednostna naloga spoštovanje demokratičnih načel in temeljnih človekovih pravic ter socialne in okoljske razsežnosti; zato zahteva, da morajo vsi prihodnji sporazumi o prosti trgovini vsebovati učinkovito in zavezujočo klavzulo o

človekovih pravicah;

37. je seznanjen, da je v šestih državah Sveta za sodelovanje v Zalivu 15 milijonov delavcev migrantov in da ti predstavljajo 40 % vsega prebivalstva; opominja na negotov položaj delavcev migrantov v zalivskih državah, na kar je opozorila Mednarodna organizacija dela, in podpira njen poziv k vzpostavitvi minimalne plače v regiji, da bi preprečili nadaljnje slabšanje položaja domačih delavcev in delavcev migrantov; prav tako podpira pravico vseh delavcev do ustanavljanja sindikatov in vključevanja vanje, da bi lahko branili svoje interese;
38. vztraja pri tem, da je treba spoštovati demokratična načela in temeljne pravice iz Splošne deklaracije o človekovih pravicah; poziva države članice Sveta za sodelovanje v Zalivu, naj se borijo proti diskriminaciji žensk in proti izkoriščanju otrok, zlasti na trgu dela, ter naj dejansko izvajajo konvencije Združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk in o otrokovih pravicah;
39. meni, da mora imeti ratifikacija s strani držav članic Sveta za sodelovanje v Zalivu in popolno izvajanje okvira iz konvencij Združenih narodov proti čezmejnemu organiziranemu kriminalu, konvencije Združenih narodov proti korupciji in mednarodne konvencije o zaščiti pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin bistveno vlogo pri pogajanjih za sporazum o prosti trgovini;
40. verjame, da bi sklenitev sporazuma o prosti trgovini precej izboljšala sedanje odnose med državami članicami Unije in državami Sveta za sodelovanje v Zalivu ter povečala zlasti dodano vrednost pred kratkim vzpostavljenega skupnega akcijskega programa, saj bi okrepila zmogljivosti in institucije, tudi znotraj sekretariata Sveta za sodelovanje v Zalivu; obžaluje, da ostaja diplomatska prisotnost Unije v državah Sveta za sodelovanje v Zalivu minimalna, in vztraja pri tem, da mora Unija v okviru nove Evropske službe za zunanje delovanje okrepiti svojo diplomatsko prisotnost v regiji, vključno z delegacijami Unije v vseh šestih državah Sveta za sodelovanje v Zalivu, ki bi tesno sodelovale z nacionalnimi diplomatskimi službami držav članic Unije, prisotnimi v državah Sveta za sodelovanje v Zalivu, da bi kar najbolje izkoristili njihovo skupno strokovno znanje in izkušnje o regiji; verjame, da bi večja diplomatska prisotnost precej povečala možnosti za hitro sklenitev sporazuma o prosti trgovini in njegovo nadaljnje izvajanje;
41. predlaga organizacijo rednega vrhunškega srečanja voditeljev držav in vlad Unije in Sveta za sodelovanje v Zalivu; poudarja, da bi lahko to vrhunsko srečanje izjemno okrepilo politične, finančne, gospodarske, trgovinske in kulturne vezi med Unijo in Sveta za sodelovanje v Zalivu; odločno spodbuja nosilce političnih odločitev v Uniji in Svetu za sodelovanje v Zalivu, naj se redno srečujejo, da bi skupaj opredelili in zaščitili skupne interese in s tem povečali možnosti za čimprejšnjo sklenitev in podpis sporazuma o prosti trgovini; meni, da bi morali nosilci političnih odločitev v Uniji in Svetu za sodelovanje v Zalivu napredovati v tej smeri, ne glede na sklenitev in podpis sporazuma o prosti trgovini;
42. je zadovoljen z dejstvom, da sta Unija in Svet za sodelovanje v Zalivu skozi leta postala pomembna naložbena partnerja in da so bile države Sveta za sodelovanje v Zalivu skupaj z Irakom in Jemnom leta 2008 največji vlagatelj v Uniji; meni, da bo sklenitev sporazuma o prosti trgovini – oziroma vsaj uradna obnovitev pogajanj – nedvomno utrla pot novim

sporazumom, kar bi spodbudilo in olajšalo neposredne tuje naložbe obeh strani ter odpravilo ovire za tuje lastništvo in zaščito naložb; opozarja, da od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe neposredne tuje naložbe sodijo v pristojnost Unije, kar povečuje možnost za hitro sklenitev sporazuma o prosti trgovini med EU in Svetom za sodelovanje v Zalivu; ugotavlja, da bi vsak prihodnji sporazum o prosti trgovini obema stranema omogočil nove naložbene priložnosti, obenem pa povečal možnosti Sveta za sodelovanje v Zalivu, da bi izpolnil merila za sodelovanje pri evropskem sporazumu o naložbah v okviru prihodnje evropske naložbene politike;

43. poudarja, da bi zmanjšanje carin Sveta za sodelovanje v Zalivu kot rezultat sporazuma o prosti trgovini povečalo zanimanje nadnacionalnih podjetij za zunanje naložbe; je prepričan, da bi sporazum o prosti trgovini povečal naložbe na področju storitev, kar bi koristilo razvoju držav Sveta za sodelovanje v Zalivu in držav članic Unije;
44. predlaga, da se v vseh oblikah trgovine med Unijo in Svetom za sodelovanje v Zalivu uporablja euro; pozdravlja dejstvo, da je Svet za sodelovanje v Zalivu že od začetka izražal namero o oblikovanju carinske in monetarne unije; ugotavlja, da je bila carinska unija ustanovljena leta 2009, o skupni valuti pa še vedno potekajo pogajanja;
45. ugotavlja, da vseh šest držav Sveta za sodelovanje v Zalivu po splošnem sistemu preferencialov Unije sedaj uživa prednostni dostop do trga Unije; poudarja, da morajo vse države Sveta za sodelovanje v Zalivu v skladu s členom 15(1) Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008 z dne 22. julija 2008 ratificirati in tudi učinkovito izvajati vseh 27 konvencij Mednarodne organizacije dela in Organizacije združenih narodov iz priloge III k tej uredbi; meni, da bi bil, glede na stopnjo gospodarskega napredka v regiji, sporazum o prosti trgovini boljše orodje za širjenje trgovinskih prednosti po vsej regiji;
46. ponovno zatrjuje, da bi moral biti glavni cilj Unije v odnosih s Svetom za sodelovanje v Zalivu sklenitev sporazuma o prosti trgovini, pri katerem bi šlo za pomemben medregijski sporazum o prosti trgovini; dokler se to ne zgodi, in ob upoštevanju pobud, ki so jih že sprejeli nekateri glavni trgovinski partnerji Sveta za sodelovanje v Zalivu, pa poziva visoko predstavnico/podpredsednico in komisarja za trgovino, naj ocenita alternativne pristope k prihodnjim trgovinskim odnosom z državami Sveta za sodelovanje v Zalivu, in sicer v obliki dvostranskih sporazumov med Unijo in tistimi zalivskimi državami, ki se že čutijo pripravljene za sklenitev dodatnih dogovorov z Unijo, pri tem pa upoštevata raznovrstna gospodarstva zalivskih držav, različen odziv teh držav na finančno krizo ter njihove odnose z drugimi trgovinskimi partnerji;

Energija

47. pozdravlja pomembno sodelovanje med Unijo in njenimi sredozemskimi partnerji na področju energije, ki se je zdaj razširilo tudi na obnovljive vire energije; meni, da je treba spodbujati sinergije med vsemi tremi geografskimi območji v tem sektorju, v katerem je mogoče ugotoviti prekrivanje interesov, tehnoloških znanj in izkušenj, financiranja ter obilico virov (sonce, veter); pozdravlja vzpostavitev strokovne mreže Evropske unije in Sveta za sodelovanje v Zalivu o čisti energiji, ki je postala prednostnega pomena za države Sveta za sodelovanje v Zalivu;
48. meni, da bi lahko, ob upoštevanju strateških, gospodarskih, političnih in kulturnih

odnosov med zalivskimi državami in državami južnega Sredozemlja, a tudi naraščajočega vpliva zalivskih držav na sredozemske države, predvideli okrepljeno in strukturirano partnerstvo med Svetom za sodelovanje v Zalivu in Unijo za Sredozemlje, Evropska unija pa bi morala dejavno sodelovati pri spodbujanju takšnega projekta, koristnega za vse strani;

49. izreka pohvalo za delo, ki ga je opravila skupina strokovnjakov za energijo EU–Svet za sodelovanje v Zalivu, zlasti na področju zemeljskega plina, energetske učinkovitosti in jedrske varnosti;
50. ob upoštevanju izzivov podnebnih sprememb in naraščajoče porabe energije v obeh regijah poziva Komisijo, naj energetska učinkovitost obravnava kot eno glavnih področij razvoja in naj okrepi sodelovanje na področju energetske učinkovitosti;
51. priznava, da fosilna goriva trenutno zadovoljujejo večino potreb Evropske unije po energiji; ugotavlja pa, da bo na povpraševanje Unije po nafti v prihodnje vplivalo več dejavnikov, na primer energetska in podnebna politika Unije, stroški nabave, nestanovitnost cen in industrijski napredek (na primer v povezavi z energetska učinkovitostjo in električno mobilnostjo), ki skupaj povzročajo dolgoletno negotovost glede povpraševanja v prihodnje in naložb v faze pred črpanjem nafte in po njem, povezanih s proizvodno zmogljivostjo;
52. poziva k večji preglednosti podatkov o nafti in plinu v zvezi s prihodnjim scenarijem za ponudbe in povpraševanja, da se zagotovijo skupni interesi na predvidljivih naftnih trgih; zato pozdravlja skupno pobudo za podatke o nafti (*Joint Oil Data Initiative*);
53. pozdravlja odločnost skupnega ministrskega sveta, da si bo prizadeval za okrepitev sodelovanja na področju okolja in podnebnih sprememb;
54. priznava, da so prizadevanja Sveta za sodelovanje v Zalivu za povečanje potenciala zalog zemeljskega in utekočinjenega zemeljskega plina (UZP) v skladu z željo Evropske unije po diverzifikaciji energetskih virov in oskrbovalnih poti; zaradi tega poudarja pomen povečevanja izvoza utekočinjenega zemeljskega plina v Unijo z vzpostavitvijo terminalov utekočinjenega zemeljskega plina v južnem koridorju, in z oblikovanjem mreže plinovodov s Svetom za sodelovanje v Zalivu, bodisi neposredno ali s priključitvijo na obstoječe in načrtovane plinovode, kot so AGP, Nabucco in ITGI;
55. države članice Sveta za sodelovanje v Zalivu spodbuja, naj s svojimi evropskimi partnerji še naprej razvijajo tehniko za utekočinjenje plina, da bi to tehniko bolj vključili v evropsko mešanico energetskih virov; poudarja, da bi Svet za sodelovanje v Zalivu utekočinjenje plina lahko uporabil tudi kot metodo, ki bi nadomestila emisije izgorevalnega plina v ozračje;
56. poudarja, da ima Evropska unija priložnost vlagati v zmogljivosti za proizvodnjo energije Sveta za sodelovanje v Zalivu z uporabo najnovejših tehnologij na področju pridobivanja, prenosa in medsebojnega povezovanja; v zvezi s tem spodbuja prihodnje sodelovanje s posebnim poudarkom na povezovanju električnih omrežij in tehnologij inteligentnega omrežja;

Industrija in surovine

57. poudarja pomen, ki ga ima vzpostavitev zanesljivega partnerstva med Evropsko unijo in Svetom za sodelovanje v Zalivu na področju uporabe surovin in dostopu do njih; je naklonjen oblikovanju odprtih trgov za blago in odpravi netarifnih ovir; pozdravlja že dosežene rezultate pri pogajanjih o prosti trgovini, da bi zagotovili varno in trajnostno oskrbo s surovinami;
58. poziva k izvajanju skupnih ukrepov pri boju proti špekulaciji in nestanovitnosti cen surovin z izboljšanjem preglednosti in nadzora nad trgovanjem z izvedenimi finančnimi instrumenti; v zvezi s tem pozdravlja nedavni poziv organizacije OPEC za ostrejši nadzor nad zunajborznim poslovanjem ter ukrepe Francije, da bi se vprašanja špekulacij na področju surovin reševala v okviru skupine G-20;

Raziskave in razvoj ter inovacije

59. poudarja, da je treba okrepiti dvostransko sodelovanje s Svetom za sodelovanje v Zalivu pri raziskovalnih in tehnoloških programih ter se zlasti osredotočiti na nove, na znanju temelječe industrije na področjih, kot so obnovljivi viri, zajemanje in shranjevanje ogljikovega dioksida, naftni in plinski derivati, energetska učinkovitost in biomasa; poziva k začetku sodelovanja, ki bi vključevalo prenos tehnologij v povezavi z varno in trajno oskrbo s surovinami;
60. zahteva, da Evropski raziskovalni svet in Evropski tehnološki inštitut okrepita sodelovanje s Svetom za sodelovanje v Zalivu, da bi spodbujali in nadaljevali znanstveni dialog ter sodelovanje med regijami tudi na tem področju;

Izobraževanje

61. opozarja, da so države članice Sveta za sodelovanje v Zalivu določile izobraževanje za nacionalno prednostno nalogo, saj obstajajo velike potrebe na področjih človeških virov (nezadosten učiteljski kader), vsebine usposabljanj (neprilagojenost razvoju trga dela), kakovosti programov (zastarele metode in didaktični pripomočki) in uporabe novih tehnologij; poziva, naj se dejavno podprejo prizadevanja organov, da bi odgovorili na te primanjkljaje, in naj se predlaga širokopotezno sodelovanje na področju visokošolskega, srednješolskega in osnovnošolskega izobraževanja, da se spodbudi večji dostop do izobraževanja za moške in ženske;
62. poudarja, da bi moralo to sodelovanje predvideti tudi dodatno podporo programom za izmenjavo študentov, akademikov in strokovnjakov; obžaluje, da je program Erasmus Mundus skoraj neznan v celotni regiji, zlasti zaradi pomanjkanja informacij; pozdravlja pobude, ki so jih sprejele francoske, britanske in nemške univerze, da bi vzpostavile univerzitetna partnerstva in programe izmenjave; vendar opozarja, da so na tem področju Evropo prehiteli Združene države in Azija; zahteva, da Komisija predvidi informativne dneve za promocijo poučevanja ter evropskega znanstvenega raziskovanja na terenu; vztraja, da so ti programi izmenjav namenjeni študentom, učiteljem, raziskovalcem, kot tudi upravnemu osebju, ob upoštevanju uravnoveženega zastopstva obeh spolov; meni, da je treba izvajati programe izmenjav za najmlajše in se osredotočiti na srednješolce in gimnazijce;

63. pozdravlja projekt Al-Jisr o javni diplomaciji in ukrepe za osveščanje, ki se je, ob podpori Komisije, izkazal za izjemno koristnega; v zvezi s tem spodbuja službe visoke predstavnice/podpredsednice, naj preučijo možnosti za širitev dejavnosti javne diplomacije v regiji, kjer Unija še vedno ni jasno razumljena, mehanizmi za odpravo te pomanjkljivosti pa so omejeni; poudarja, da je treba razviti boljšo strategijo komuniciranja, vključno s potrebo po predstavitvi politik in stališč Unije v arabščini, da se pridobi pozornost širšega občinstva v regiji;
64. poudarja, da se pomanjkanje programov sodelovanja med Unijo in Svetom za sodelovanje v Zalivu na področju medijev kaže v obliki pomanjkanja informacij; poziva Komisijo, naj predlaga ukrepe za vključitev držav Sveta za sodelovanje v Zalivu v pospešeno sodelovanje na tem področju, da bi povečali prepoznavnost Unije na tem območju in spodbujali medsebojno razumevanje;
65. meni, da je bistvenega pomena odpravljanje pomanjkljivosti v Evropi na področju raziskovanja in študij o zalivskih državah; spodbuja uvedbo sodobnih študijskih programov na univerzah, namenjenih temu delu arabskega sveta; meni, da je ravno tako treba nuditi študijske programe o Evropski uniji na univerzah v tej regiji;

◦
◦ ◦

66. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje predsedniku Sveta Evropske unije, predsedniku Evropske komisije, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, sekretariatu Sveta za sodelovanje v Zalivu ter vladam in parlamentom držav članic Sveta za sodelovanje v Zalivu.

OBRAZLOŽITEV

Za strateško partnerstvo Evropske unije s Svetom za sodelovanje v Zalivu in njegovimi državami članicami

Evropska unija in Svet za sodelovanje v Zalivu se že dvajset let pogajata o sporazumu o prosti trgovini. To so najstarejša trgovinska pogajanja, ki jih je začela Evropska unija in jih doslej še ni končala. V dvajsetih letih se je okvir, v katerem potekajo, korenito spremenil.

Geopolitično okolje Sveta za sodelovanje v Zalivu je zaznamoval pojav niza varnostnih vprašanj svetovnih in regionalnih razsežnosti (Irak, Iran, Jemen, islamski terorizem, piratstvo). V gospodarstvih držav članic Sveta za sodelovanje v Zalivu, ki so vključena v svetovna dogajanja, potekajo liberalizacija, povečevanje raznolikosti njihove gospodarske strukture in širitev kroga trgovinskih partnerjev – tako je postala v letu 2010 najpomembnejša zalivska trgovinska partnerica Azija. Poleg tega države Sveta za sodelovanje v Zalivu razpolagajo z veliko finančno zmogljivostjo v obliki državnih premoženjskih skladov, katerih vrednost je v letu 2009 znašala več kot 1380 milijard dolarjev oziroma več kot 35 % skupne svetovne vrednosti¹. Države članice Sveta za sodelovanje v Zalivu, ki so postale gospodarsko gonilo celotne bližnjevzhodne in severnoafriške regije, se ponašajo z več kot 40 % nacionalnega bogastva, proizvedenega na tem območju, v njihovi lasti pa je tudi 50 % oziroma 1070 milijard dolarjev uradnih deviznih rezerv. Nenazadnje pa so danes tudi glavne vlagateljice v južne sredozemske sosede EU. To dejavno mednarodno delovanje ni omejeno le na trgovski, finančni in energetski vidik. Sega tudi na področje diplomacije z vse številnejšimi posredovanji, zlasti Katarja in Savdske Arabije na Bližnjem vzhodu in v Afriki, ter spodbujanjem pobud za dialog, s katerim naj bi zagotovili kulturno zблиževanje in vzajemno razumevanje.

Poleg tega se znotraj držav Sveta za sodelovanje v Zalivu v zadnjih nekaj letih porajajo novi procesi politične in družbene modernizacije, ki sicer potekajo z različnimi hitrostmi, vendar vse odlikuje notranja dinamika, ki jo je treba podpreti in spodbujati. In nenazadnje, proces povezovanja, ki ga je šest držav članic sprožilo pred več kot tridesetimi leti, je do danes edini tak primer v arabskem svetu. Ne smemo si sicer zatiskati oči pred medvladnim delovanjem, pomanjkanjem posebnih nadsocijalnih pristojnosti, nezmožnostjo sestave in uveljavljanja zavezujočih aktov ter strukturno-upravnimi pomanjkljivostmi, vendar je treba kljub temu poudariti, da vzpostavitev carinske unije, nato skupnega trga in v končni fazi tudi enotne denarne valute kljub vsemu kažejo na voljo oseb, ki imajo v tej regiji pristojnost odločanja, da nadaljujejo pot povezovanja, ki temelji na sodelovanju in večstranskosti, ter – to je treba še posebej poudariti – se dokazuje s stabilnostjo. S tega vidika ostajajo izkušnje EU vir navdiha in zakladnica strokovnih znanj, ki jih je treba deliti s Svetom za sodelovanje v Zalivu.

Ne glede na to, kako ključnega pomena je lahko hitra sklenitev sporazuma o prosti trgovini, ki si je vsi močno želimo, mora torej Unija že zdaj začeti razmišljati o času po sklenitvi sporazuma. Možnosti za sodelovanje med regijama presegajo trgovinski okvir. Skupnosti

¹ Sovereign Wealth Fund Institute

imata namreč skupne interese na področju mednarodne varnosti, boja proti terorizmu, diplomatskega posredovanja na območjih napetosti na Bližnjem vzhodu, upravljanja regionalne krize, medkulturnega dialoga in upravljanja svetovnega gospodarstva.

To samoiniciativno poročilo je zasnovano kot poziv Evropskega parlamenta, naj Unija oblikuje bolj širokopotezno politiko do Sveta za sodelovanje v Zalivu in njegovih držav članic. Obžalovanja vredno bi bilo, če bi dva velika akterja na svetovnem političnem in gospodarskem prizorišču, Evropska unija in Svet za sodelovanje v Zalivu, v času, ko se na novo vzpostavljajo regionalna ravnovesja in se znova opredeljuje upravljanje svetovnega gospodarstva, krenila vsaka v svojo smer. Okrepitev odnosov bi ugodno vplivala na obe strani, saj se odpirajo številna področja sodelovanja (na primer izobraževanje, znanstvene raziskave in obnovljivi viri energije, če jih naštejemo le nekaj), na katerih lahko EU izkoristi prednostni položaj, s katerim razpolaga v primerjavi s številnimi novimi akterji, ki delujejo v Zalivu, vendar je za to potrebna politična volja na najvišji ravni.

26.1.2011

MNENJE ODBORA ZA MEDNARODNO TRGOVINO(*)

za Odbor za zunanje zadeve

o odnosih Evropske unije s Svetom za sodelovanje v Zalivu
(2010/2233(INI))

Poročevalec(*): Mário David

(*) Pridruženi odbor – člen 50 poslovnika

POBUDE

Odbor za mednarodno trgovino poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. spominja na svojo resolucijo o sporazumu o prosti trgovini med ES in Svetom za sodelovanje v Zalivu (GCC) z dne 24. aprila 2008, ki jo je podprlo 96 % poslancev; ugotavlja, da so vprašanja, postavljena v resoluciji, na primer potreba po vzajemnem dostopu do trga, učinkovita zaščita pravic intelektualne lastnine, odprava netarifnih ovir pri zagotavljanju storitev, spodbujanje trajnostnega razvoja in spoštovanje mednarodnih konvencij, še zmeraj aktualna;
2. globoko obžaluje, da so bila pogajanja o sporazumu o prosti trgovini med EU in Svetom za sodelovanje v Zalivu večkrat preložena za daljše obdobje, in obžaluje, da se je Svet za sodelovanje v Zalivu leta 2008 odločil ta pogajanja ustaviti; meni, da je skrajni čas, da se ponovno začnejo pogajanja, v okviru katerih bo mogoče poiskati dokončno rešitev ter zagotoviti kar največje koristi za družbe in poslovne skupnosti na obeh straneh;
3. obžaluje, da je EU zapostavljala to regijo, kljub njeni strateški pomembnosti glede preskrbe z nafto, trgovinskih priložnosti in regionalne stabilnosti;
4. ugotavlja, da sporazum o prosti trgovini tudi po dvajsetletnih pogajanjih še ni sklenjen; se zaveda, da nekatere države Sveta za sodelovanje v Zalivu zavračajo klavzule o človekovih pravicah in nezakonitem preseljevanju;
5. meni, da bi bilo treba glede na strateški pomen regije sporazum o prosti trgovini obravnavati ne le kot instrument za povečanje blaginje s pomočjo trgovine, temveč tudi

kot orodje za spodbujanje geopolitične stabilnosti;

6. ugotavlja, da je GCC trenutno šesti največji izvozni trg Evropske unije, EU pa je trenutno glavni trgovinski partner držav GCC; ugotavlja, da kljub že intenzivnemu obsegu trgovine še obstajajo možnosti za njeno poglobitev, pa tudi prostor za diverzifikacijo med obema stranema, če pomislimo na velikost trga EU in prizadevanja držav GCC za diverzifikacijo izvoza; ugotavlja, da bi sporazum o prosti trgovini prinesel tudi nove priložnosti za tehnično sodelovanje in pomoč; meni, da bi sklenitev sporazuma o prosti trgovini med EU in Svetom za sodelovanje v Zalivu v veliki meri spodbudila poglobitev vezi in dodatno diverzifikacijo;
7. ker države GCC napredujejo proti gospodarski diverzifikaciji, namenjeni zmanjšanju njihove odvisnosti od nafte, meni, da bi povečanje trgovine s storitvami in naložb pomagalo pri spodbujanju razvoja gospodarstev GCC;
8. pozdravlja dejstvo, da so se v zadnjih dveh desetletjih gospodarski odnosi med EU in GCC krepili in da se je obseg trgovine med obema stranema znatno povečal, čeprav jima ni uspelo skleniti sporazuma o prosti trgovini; razume to kot signal, da bi sporazum o prosti trgovini še pospešil to naravno rast in jo zasidral v bolj odprto, predvidljivo in varno okolje;
9. ugotavlja, da je večina dela v zvezi s sporazumom o prosti trgovini že opravljena, in meni, da obseg sporazuma, kakor je določen sedaj, obeta velike prednosti za obe strani; zato poziva obe strani, naj sporazum o prosti trgovini obravnavata kot velik in pomemben podvig za obe regiji in njune prebivalce; meni, da imata EU in GCC skupne interese in potrebe ter da so lahko evropske izkušnje pri regionalnem povezovanju vir navdiha za Zaliv; meni, da lahko EU v zvezi s tem ponudi dragoceno tehnično pomoč;
10. opozarja, da bi pomanjkanje preglednosti pri postopkih oddaje javnih naročil in omejitve za vstop tujih vlagateljev v storitveni sektor utegnile ogroziti sklenitev sporazuma, če ne bodo odpravljene;
11. je trdno prepričan, da bi imel sporazum o prosti trgovini med EU in GCC bistvene prednosti za obe strani; verjame, da bi sporazum o prosti trgovini z EU podprl dodatno gospodarsko integracijo GCC in da bi lahko po vzpostavitvi carinske unije GCC dal nov zagon tudi pomembnim projektom, kot sta skupni trg GCC in dokončna vzpostavitev monetarne unije GCC z eno samo valuto; meni, da bi lahko GCC s pridom izkoristil izkušnje, pridobljene pri oblikovanju enotnega trga EU in sprejetju skupne valute;
12. odločno podpira sporočilo, ki ga je visoka predstavnica/podpredsednica Catherine Ashton poslala junija 2010 na skupnem ministrskem srečanju EU-GCC in pozneje 22. septembra na srečanju EU-GCC ob robu ministrskega srečanja generalne skupščine ZN, ko je naznanila, da je EU pripravljena na sklepna prizadevanja za zaključitev pogajanj; pozdravlja tudi odziv GCC, ki je prav tako potrdil željo po zaključitvi pogajanj;
13. priznava občutljivost nekaterih držav GCC v zvezi z izvoznimi dajatvami, a obžaluje nedavno odločitev pogajalcev GCC, da bodo v zvezi s tem ponovno zavzeli stališče iz leta 2008, namreč da se določbe o tem vprašanju ne vključijo v sporazum o prosti trgovini; je trdno prepričan, da v nobenem sodobnem sporazumu o prosti trgovini ni mogoče izpustiti

vprašanja o izvoznih dajatvah in da morajo sporazumi o prosti trgovini po predpisih STO zagotoviti občutno liberalizacijo uvoza in izvoza;

14. priporoča, da EU nameni več sredstev za GCC, in sicer z instrumentom za financiranje sodelovanja z industrializiranimi državami in ozemlji ter drugimi državami in ozemlji z visokim dohodkom, ki mora postati bolj prepoznaven in se osredotočiti na programe, primerne za usposabljanje lokalnih uradnikov na področju trgovinskih vprašanj;
15. opozarja, da je z Lizbonsko pogodbo mednarodna trgovinska politika postala eno od orodij zunanje politike EU in da so posledično za Unijo v vseh njenih mednarodnih sporazumih bistvenega pomena demokratična načela in temeljne človekove pravice ter socialne in okoljske razsežnosti; zato zahteva, da morajo vsi prihodnji sporazumi o prosti trgovini vsebovati učinkovito in izvršljivo klavzulo o človekovih pravicah;
16. je seznanjen, da je v šestih državah GCC 15 milijonov delavcev migrantov in da ti predstavljajo 40 % vsega prebivalstva; opominja na negotov položaj delavcev migrantov v zalivskih državah, na kar je opozorila Mednarodna organizacija dela, in podpira njen poziv k vzpostavitvi minimalne plače v regiji, da bi preprečili nadaljnje slabšanje položaja domačih delavcev in delavcev migrantov; prav tako podpira pravico vseh delavcev do ustanavljanja sindikatov in vključevanja vanje, da bi lahko branili svoje interese;
17. vztraja pri tem, da je treba spoštovati demokratična načela in temeljne pravice iz Splošne deklaracije o človekovih pravicah; poziva države članice GCC, naj se borijo proti diskriminaciji žensk in proti izkoriščanju otrok, zlasti na delovnem trgu, ter naj učinkovito izvajajo konvencije ZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk in o pravicah otrok;
18. meni, da mora imeti ratifikacija in popolno izvajanje okvira iz konvencij ZN proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, konvencije ZN proti korupciji in mednarodne konvencije o zaščiti pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin v državah članicah GCC bistveno vlogo pri pogajanjih za sporazum o prosti trgovini;
19. verjame, da bi sklenitev sporazuma o prosti trgovini precej izboljšala sedanje odnose med državami članicami EU in državami GCC ter povečala dodano vrednost pred kratkim vzpostavljenega skupnega akcijskega programa, saj bi zagotovila večjo zmogljivost in oblikovanje institucionalnih okvirov, tudi znotraj sekretariata GCC; obžaluje, da ostaja diplomatska prisotnost EU v državah GCC minimalna, in vztraja pri tem, da mora EU v okviru nove Evropske službe za zunanje delovanje okrepiti diplomatsko prisotnost v regiji, vključno z delegacijami Unije v vseh šestih državah GCC, ki bi tesno sodelovale z nacionalnimi diplomatskimi službami držav članic EU, prisotnih v državah GCC, da bi kar najbolje izkoristili njihovo skupno strokovno znanje in izkušnje o regiji; verjame, da bi večja diplomatska prisotnost precej povečala možnosti za hitro sklenitev sporazuma o prosti trgovini in njegovo nadaljnje izvajanje;
20. predlaga organizacijo rednega vrhunškega srečanja voditeljev držav in vlad EU in GCC; poudarja, da bi lahko to vrhunsko srečanje izjemno okrepilo politične, finančne, gospodarske, trgovinske in kulturne vezi med EU in GCC; odločno spodbuja vrhovne nosilce političnih odločitev v EU in GCC, naj se redno srečujejo, da bi skupaj opredelili in spodbudili skupne interese in s tem povečali možnosti za čimprejšnjo sklenitev in podpis sporazuma o prosti trgovini; meni, da bi se morali vrhovni nosilci političnih odločitev v

EU in GCC zavzemati za to vrhunsko srečanje, ne glede na morebitno sklenitev in podpis sporazuma o prosti trgovini;

21. je zadovoljen z dejstvom, da sta EU in GCC skozi leta postala pomembna naložbena partnerja in da so bile države GCC skupaj z Irakom in Jemnom leta 2008 največji vlagatelj v EU; meni, da bo sklenitev sporazuma o prosti trgovini – oziroma vsaj uradna obnovitev pogajanj – nedvomno utrla pot dodatnim sporazumom, ki bodo spodbujali in olajšali neposredne tuje naložbe obeh strani ter poskusili odpraviti ovire za tuje lastništvo in zaščito naložb; opozarja, da od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe neposredne tuje naložbe sodijo v pristojnost EU ter tako odpirajo dodatne možnosti za hitro sklenitev sporazuma o prosti trgovini med EU in GCC; ugotavlja, da bi vsak prihodnji sporazum o prosti trgovini obema stranema omogočil nove naložbene priložnosti, obenem pa povečal možnosti GCC, da bi izpolnil merila kandidata za sporazum o naložbah EU v okviru prihodnje naložbene politike EU;
22. poudarja, da bi nižanje tarif GCC kot rezultat sporazuma o prosti trgovini povečalo zanimanje nadnacionalnih podjetij za zunanje naložbe; je prepričan, da bo sporazum o prosti trgovini povečal naložbe na področju storitev, kar bo koristilo razvoju držav GCC in držav članic EU;
23. predlaga, da se v vseh oblikah trgovine med EU in GCC uporablja euro; pozdravlja dejstvo, da je GCC že od začetka izražal namero o oblikovanju carinske in monetarne unije; ugotavlja, da je carinska unija začela veljati leta 2009, o skupni valuti pa potekajo pogajanja;
24. ugotavlja, da vseh šest držav GCC po splošnem sistemu preferencialov EU sedaj uživa prednostni dostop do trga EU; poudarja, da morajo vse države GCC v skladu s členom 15(1) uredbe Sveta (ES) št. 732/2008 z dne 22. julija 2008 ratificirati in tudi učinkovito izvajati vseh 27 konvencij Mednarodne organizacije dela in OZN iz priloge III te uredbe; meni, da bi bil glede na stopnjo gospodarskega napredka regije sporazum o prosti trgovini boljše orodje za širjenje trgovinskih prednosti po vsej regiji;
25. ponovno zatrjuje, da bi moral biti glavni cilj EU v odnosih z GCC sklenitev sporazuma o prosti trgovini, pri katerem bo šlo za pomemben medregionalni sporazum; dokler se to ne zgodi in ob upoštevanju napredka, ki so ga že dosegli nekateri glavni trgovinski partnerji GCC, pa poziva visoko predstavnico/podpredsednico in komisarja za trgovino, naj ocenita alternativne pristope k trgovinskim odnosom z državami GCC v prihodnje, in sicer v obliki dvostranskih sporazumov med EU in tistimi zalivskimi državami, ki se že čutijo pripravljene za sklenitev dodatnih dogovorov z EU, pri tem pa upoštevata raznovrstna gospodarstva zalivskih držav, različen odziv teh držav na finančno krizo ter njihove odnose z drugimi trgovinskimi partnerji.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	26.1.2011
Izid končnega glasovanja	+: 15 -: 2 0: 10
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	William grof Dartmouthski, Kader Arif, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Cristiana Muscardini, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Jan Zahradil, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	George Sabin Cutaș, Mário David, Jörg Leichtfried, Miloslav Ransdorf, Michael Theurer, Jarosław Leszek Wałęsa
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Patrice Tirolien

14.1.2011

MNENJE ODBORA ZA INDUSTRIJO, RAZISKAVE IN ENERGETIKO

za Odbor za zunanje zadeve

o odnosih Evropske unije s Svetom za sodelovanje v Zalivu
(2010/2233(INI))

Poročevalka: Angelika Niebler

POBUDE

Odbor za industrijo, raziskave in energetiko poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. pozdravlja sprejetje skupnega akcijskega programa EU in Sveta za sodelovanje v Zalivu (GCC), zlasti dejstvo, da pogloblja sodelovanje na področjih, ki zanimajo obe strani, in sicer industrije, energije, raziskav, izobraževanja, znanosti in tehnologije, informacijskih in komunikacijskih tehnologij, naložb ter ukrepov proti podnebnim spremembam; meni, da bodo vsi dosežki skupnega akcijskega programa EU in Sveta za sodelovanje v Zalivu pomagali pri obnovitvi pogajanj o sporazumu o prosti trgovini;

ENERGIJA

2. izreka pohvalo za delo, ki ga je opravila skupina strokovnjakov za energetiko EU-GCC, zlasti na področju zemeljskega plina, energetske učinkovitosti in jedrske varnosti;
3. v luči izzivov podnebnih sprememb in naraščajoče porabe energije v obeh regijah poziva Komisijo, naj energetska učinkovitost obravnava kot eno glavnih področij razvoja in naj okrepi sodelovanje na področju vprašanj energetske učinkovitosti;
4. pozdravlja oblikovanje projekta mreže tehnologije za čisto energijo, izreka pohvalo zlasti za dejavnosti, ki podpirajo razvoj politike za spodbujanje in uporabo obnovljivih virov energije in energetske učinkovitosti;
5. priznava, da fosilna goriva trenutno izpolnjujejo večino energijskih potreb EU; ugotavlja pa, da bo na povpraševanje EU po nafti v prihodnje vplivalo več dejavnikov, na primer energetska in podnebna politika EU, stroški nabave, nestanovitnost cen in industrijske

zahteve, na primer v povezavi z energetske učinkovitostjo in električno mobilnostjo, ki združeni skrbijo za dolgoletno negotovost glede povpraševanja v prihodnje in naložb v faze pred črpanjem nafte in po njem, povezanih s proizvodno zmogljivostjo;

6. poziva k večji preglednosti podatkov o nafti in plinu v zvezi s scenarijem povpraševanja in oskrbe v prihodnje, saj je to v skupnem interesu za predvidljive naftne trge; zato izpostavlja pomembnost pobude za skupne podatke o nafti;
7. toplo pozdravlja odločitev Skupnega sveta, da si bo prizadeval za okrepljeno sodelovanje na področju okolja in podnebnih sprememb;
8. priznava, da so prizadevanja Sveta za sodelovanje v Zalivu za povečanje potenciala zalog zemeljskega in utekočinjenega zemeljskega plina v skladu z željo EU po diverzifikaciji energetskih virov in poti; zaradi tega poudarja, kako pomembno je z vključitvijo terminalov utekočinjenega zemeljskega plina v južni koridor povečati izvoz utekočinjenega zemeljskega plina v EU in s plinovodi povezati EU in GCC, bodisi neposredno ali s priključitvijo na sedanje in načrtovane plinovode, kot so AGP, Nabucco in ITGI;
9. države članice GCC spodbuja, naj s svojimi evropskimi partnerji še naprej razvijajo utekočinjenje plina (GTL), da bi GTL bolje vključili v evropsko mešanico energetskih virov; poudarja, da bi GCC utekočinjenje lahko uporabil tudi kot metodo, ki bi nadomestila emisije izgorevalnega plina v ozračje;
10. priznava, da morebitne sinergije na področju virov obnovljive energije, na primer solarna in vetrna energija, biomasa in tehnologije čistega premoga, obetajo plodno tehnološko, industrijsko in politično sodelovanje med EU in GCC;
11. poudarja, da ima EU priložnost vlagati v energetske proizvodne zmogljivosti GCC z uporabo najnovejših tehnologij na področju pridobivanja, prenosa in medsebojnega povezovanja; v zvezi s tem spodbuja prihodnje sodelovanje s posebnim poudarkom na povezovanju električnih omrežij in tehnologij inteligentnega omrežja;

INDUSTRIJA IN SUROVINE

12. poudarja pomembnost zanesljivega partnerstva med EU in GCC pri uporabi surovin in dostopu do njih; je naklonjen odprtim trgom blaga in odpravi netarifnih ovir; pozdravlja že dosežene rezultate pri pogajanjih o prosti trgovini, da bi zagotovili varno in trajno oskrbo s surovinami;
13. poziva k združitvi moči in boju proti špekulacijam in nestanovitnosti cen s pomočjo večje preglednosti in nadzora nad zunajborznim trgovanjem z izvedenimi finančnimi instrumenti; v zvezi s tem pozdravlja nedavni poziv organizacije OPEC za ostrejši nadzor nad zunajborznim poslovanjem ter prizadevanja Francije, da bi se vprašanje blagovnih špekulacij reševalo v okviru G-20;

RAZISKAVE IN RAZVOJ TER INOVACIJE

14. poudarja, da je treba okrepiti dvostransko sodelovanje z GCC pri raziskovalnih in

tehnoloških programih ter se posebej osredotočiti na nove, na znanju temelječe industrije na področjih, kot so obnovljivi viri, zajemanje in shranjevanje ogljikovega dioksida, naftni in plinski derivati, energetska učinkovitost in biomasa; poziva k začetku sodelovanja, ki bi vključevalo prenos tehnologij v povezavi z varno in trajno oskrbo s surovinami;

15. ponavlja, da je treba študentom in profesorjem GCC posredovati boljše informacije o programih izmenjave EU, kot je denimo Erasmus Mundus; zaradi tega spodbuja študente in profesorje GCC, naj se udeležijo obstoječih programov izmenjave EU, da bi poglobili kulturni dialog in spodbujali skupna stališča;
16. zahteva, da Evropski raziskovalni center in Evropski tehnološki inštitut okrepita sodelovanje z GCC, da bi spodbujali in nadaljevali znanstveni dialog ter sodelovanje med regijami tudi na tem področju;

PREDSTAVNIŠTVO EU V DRŽAVAH GCC

17. zahteva izboljšave pri delu za prepoznavnost EU, ki ga opravlja ena sama delegacija, zadolžena za šest zalivskih držav; zaradi tega se zavzema za vzpostavitev petih novih delegacij v preostalih državah in za odprtje petih novih pisarn.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	13.1.2011
Izid končnega glasovanja	+: 43 -: 6 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Christian Ehler, Lena Ek, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Maria Badia i Cutchet, Françoise Grossetête, András Gyürk, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Ivajlo Kalfin (Ivailo Kalfin), Eija-Riitta Korhola, Marian-Jean Marinescu, Alajos Mészáros, Vladko Todorov Panajotov (Vladko Todorov Panayotov), Peter Skinner, Hannes Swoboda
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Britta Reimers

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	10.2.2011
Izid končnega glasovanja	+: 62 -: 3 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Gabriele Albertini, Dominique Baudis, Franziska Katharina Brantner, Frieda Brepoels, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Marietta Gianaku (Marietta Giannakou), Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadzigeorgiu (Takis Hadjigeorgiou), Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioanis Kasulidis (Ioannis Kasoulides), Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Kopa (Maria Eleni Koppa), Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kiriakos Mavronikolas (Kyriakos Mavronikolas), Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, Werner Schulz, Marek Siwiec, Charles Tannock, Zoran Thaler, Inese Vaidere, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Boris Zala
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Haralampos Angurakis (Charalampos Angourakis), Elena Băsescu, Emine Bozkurt, Nikolaos Huntis (Nikolaos Chountis), Philip Claeys, Georgios Kumucakos (Georgios Koumoutsakos), Monica Luisa Macovei, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Indrek Tarand, Traian Ungureanu, Janusz Władysław Zemke
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Spiros Danelis (Spyros Danellis), Ismail Ertug, Eider Gardiazábal Rubial, Jolanta Emilia Hibner, Rodi Kraca-Cagaropulu (Rodi Kratsa-Tsagaropoulou), Jaroslav Paška